Otrokyně.

Povídka z anglického společenského života.

Od M. Jokaie. Přeložil L. F. Budinský.

O, jak špatně znal tu ženu!

O, jak špatně studoval to její srdce, domnívaje se, že mu zůstane vždy věrnou, že půjde s ním, že přijede za ním — protože jej miluje!

Athalie, ano, Athalie zůstane mu věrnou, půjde s ním, ale jen proto, že — ho nenávidí!

Někdo zaklepal na dvéře.

Richard rychle otevřel.

Athalie přijela!

Richard vášnivě ji objal, jásaje v duchu:

"Tedy přece přišla, přece mne neoklamala!"

"Chovejte se opatrně," pravila Athalie, "neboť od tohoto okamžiku musíte hráti roli, kteráž jest vám v mém průvodním listu vykázána. Pokud nevkročíme na půdu americkou, nesmíte se prozraditi!"

"Úloha moje bude velmi nesnadná, protože vás zbožňuji více než jindy!"

"O tom není teď ani řeči! Objednal jste dvě místa na parníku?"

"Ano. Zítra ráno odjede.'

"Nuže, postarejte se rychle, aby moje zavazadla byla na lod' dopravena. Tu máte ty směnky, schovejte si je. Tu máte ty směnky, schovejte si je. eskomptování zaplatila jsem z vlastních peněz, v Novém Yorku se vypořádáme. Útraty cestování musíte krýti vy.'

Richard zastrčil směnky do své tobolky; byly vystaveny od nejsolidnějších bankéřů londýnských a měly stejnou cenu, jako ražené zlato.

Tahle dívka byla přece hodná a poctivá. Mohla snadno uprchnouti a — přece s takovou velikou částkou peněz k němu se vrátila!

Richard myslil, že zná teď to tajuplné ženské srdce.

Mělť v životě svém dosti zamilovaných pletek s provdanými dámami i svobodnými děvčaty, s vážnými i lehkomyslnými, s dívkami, jež on opustil, se ženami, které jej opustily. Žádná si však proto nezoufala.

Znal jednu dámu, kterou chtěl pojmouti za choť, ona však v den svatby podala jinému ruku svou.

Měl milenku, s kterou tisíce promarnil, ona ho však opustila, když jí někdo jiný slíbil dvojnásobně tolik.

Setkal se s několika dívkami, jež oklamal; ony stále plakaly, naříkaly a výčitky mu dělaly, ztrpčujíce to jeho vítězství.

Znal také dívky, které svou veselostí, svou rozpustilostí smysly jeho opojily, věděl však také, že přízní svou příliš neskrblily.

Okusil všeho a přišel k tomu poznání, že muž ani marnotratností, ani pochlebováním, ani nabídnutím sňatku ženy zavděčiti si nemůže. To všechno prozrazuje slabosť. — A pouze síla to jest, kterou ženy v mužovi zbožňují.

On přece Athalii velice urazil a nemilosrdně týral, nemohl ji ani pochlebenstvím ani dary svými zaslepiti, ba i k oddavkám, ač to byl pouhý klam a mam, musil násilím ji vléci, a hle! — teď v neštěstí když všickni ho opustili, ona jedná při něm vytrvala a věrnou mu zůstala, jako pes, který pána svého chrání, i když od něho jest bit.

"Kdybych ji byl pojal za manželku, snad by mi tak věrnou nebyla," pravil si v duchu.

Že v úzkosti své svatosvatě slíbil, že pojme Athalii za manželku, zůstane-li mu i tentokráte věrnou — na to úplně již zapomněl.

V nemoci člověk ledacos slíbí, nač později, uzdraviv se, úplně zapomene.

Vždyť měl nyní jisté směnky v kapse!

Druhého dne odpluli za krásné pohody z přístavu.

Richard musil se po celou cestu zdržovati na zadní části paluby mezi ostatním služebnictvem. Před Athalií, kteráž před cizími lidm nazývala jej Jemmy, musil uctivě se ukláněti a kdykoli procházela se po palubě, musil za ní velký její šátek nositi.

Athalie bavila se velmi nenuceně s ostatními cestujícími a chovala se tak, jako by je jí průvodce byl zde proto, aby jí, kdykoli měla žízeň, přinesl sklenici vody.

"Umí velmi dobře na velitelku si hráti, to jest pravda!"

To musil Richard sám sobě přiznati.

Jednou poslala ho dokonce do kajuty, aby přinesl ono číslo "Times-ů", v němž jeden telegram oznamoval, že lord Richard Tinple náhle z Londýna zmizel. Věřitelé jeho telegrafovali do všech přístavů, aby byl zatčen.

Cestující vyprávěli si veškeré podrobnosti toho útěku tak hlasitě, že mohl Jemmy všecko slyšeti. Také Athalie vmísila se do hovoru a dovedla se tak tvářiti, jakoby pranic o celé té věci nevěděla.

Někdy pošetptala mylordovi všelijaká mínění, jež cestující o něm pronesli; mezi jinými pravila mu také, že tenhle jistý doktor Mac Fellen, jenž tak přívětivě každého si všímá a na jeho poměry se vyptává, není lékařem, nýbrž policejním agentem, jenž za jistou záležitostí do Nového Yorku cestuje, i varovala ho, aby se před ním měl na pozoru.

Šestého dne zastižena byla lod' jejich bouří. Neštěstí nepřihodilo žádné, jen že většina cestujících dostala mořskou nemoc. Mezi nimi byl také Richard.

Mylord měl nemoc tu poprvé ve svém životě; na dřívějších cestách vždycky šťastně se jí vyhnul. Teď všecek si zoufal. Myslil že blíží se konec světa. Proklínal sebe a hodinu, ve které se odhodlal prchnouti do Ameriky; vyčítal si, proč raději neprchnul do Číny nebo do Ruska, kam dostati se lze po pevné zemi. Když byl trochu při vědomí, vyptával se na Athalii a tu slyšel, že jí nic není, že vzdoruje bouři, že prochází se po palubě a že vysmívá se některým cestujícím, kteří zavratí stíženi vyhledávají nějaký koutek.

Ten jistý doktor často jej navštěvoval, ale Richard žádných služeb od něho nepřijímal, a když viděl, že se k němu blíží, tu stáhl si svou noční čepici přes celou hlavu, aby neztratil svou vlásenku.

Sedmého dne byla bouře ještě prudčí. Richard nemohl se již v posteli slabostí ani hnouti; hlava bolela ho tak, že nemohl ani porozuměti slovům, jež běhající kolem něho lidé mluvili. Jen tolik se mu zdálo, jako by mu mnozí domlouvali, aby vstal, protože si toho mylady přeje. Ale co pak je mu do mylady? Teď nehrají spolu přece žádné komedie!'

Později objevila se u něho Athalie sama.

"Nuže, Jemmy, vstávejte, sice jste synem smrti! Lod' se topí!"

Slovo to zázračně působilo.

Richard stál v okamžiku na nohou; strach dodal mu síly.

"Lod' má na dně díru, mužstvo pracuje již od půlnoci při pumpách. Kapitán mi potajmu řekl, že lod' je rozhodně ztracena a čluny že jsou již připraveny. Podepřete se o mne, ať nepřijdeme pozdě, brzo bude na palubě tlačenice a zmatek."

Richard, všecek se chvěje, opřel se o její rámě. Ale když přišel na palubu a viděl rozbouřené to moře, když ucítil, jak pod ním lod' pod ním lod' se kolísá, tu dostal opět závrať a byl by jistě spadl do moře, kdyby ho nebyla Athalie za ruku zachytila. z

Kapitán, zahalený v kaučukový plášť, přistoupil k nim a pravil, aby vstoupili do velkého člunu, který již na vodu jest spuštěn.

Tolik je jisto, že Richard nikdy by se byl do člunu nedostal, kdyby nebyl měl Athalii u sebe, kteráž všemožně mu pomáhala. Při každém kroku chytla ho závrať, při každém kroku sklouzl a kdyby Athalie nebyla ho tak pevně držela, dávno byl by již ležel v moři.

"Ach, Athalie, ach, Athalie!" sténal při tom bázlivě.

"Nevolejte mne mým křestním jménem," pošeptala mu tato. Což nevidíte, že doktor stojí za námi?'

Richard se toho ještě více ulekl a nevzpamatoval se již dříve, až Athalie, jednou rukou provazového řebříku se držíc, druhou rukou svého třesoucího se společníka do člunu strčila, kamž tento jak dlouhý tak široký upadl.

"Nebojte se," šeptala mu Athalie po chvíli, "máme štěstí v neštěstí. Doktor jest v druhém člunu, bouře nás rozloučí, neboť oba čluny nepoplavou dlouho týmž směrem."

Richard se za takové štěstí poděkoval. A přece byla záhuba lodi jim ku prospěchu. K večeru zmizely jim s očí lod' i druhý člun o půlnoci se bouře utišila a ráno vzal je na palubu parník jenž plul tudy do Nového Yorku. Všickni vyvázli z nebezpečenství bez pohromy.

Za několik dní přjeli do Nového Yorku. O druhém člunu nebylo ani památky.

Athalie přála si zůstati v městě tom. Pro ty, kdož zapomenuti a nepoznáni chtějí žíti, jest veliké město nejvýhodnější. Tam neznají se ani nejbližší sousedé.

Athalie najala si soukromý jeden dům, pro cizince již úplným nábytkem opatřený, a podepsala se na smlouvu jakožto slečna Saylordova. Ve mnohých takových domech obstarává domácí pán svým nájemníkům také celou stravu, jako v hostinci. Tam není hanbou vydělávati peníze. Také pohostinství se tam každému dostane, ale za slušný plat.

"Budete, slečno, doma obědvati?" tázal se domácí pán, když Athalii do jejího pokoje uvedl.

"Bylo by mi to velice milé, pane! Obědvám pravidelně o šesté hodině, můj sluha Jemmy o dvě hodiny dříve."

Sluha Jemmy stál za její židlí.

"K službám slečno. Přejete si k obědu třeba "porter?"

"Ani toho, ani onoho, piju obyčejně sherry."

"To nemám. Ale tamhle na rohu druhé ulice "u modré labutě' zajisté lze je dostati. Přejte si, abych je dal přinésti? Domácí sluha obstará tu službu rád za půl pence."

"Není třeba. Můj sluha Jemmy je přinese."

Richarda již trpělivost přecházela. Athalie tropí hloupé žerty!

Když jmenovala podruhé jeho jméno, borátil se k ní a díval se z okna.

Když jmenovala podruhé jeho jméno, obrátil se k ní a díval se okna.

"Přejte si, slečno, nějakého služebníka?"

"Nikoliv! Můj sluha Jemmy všechno sám obstará."

Domácí pán odešel.

Richard obrátil se nevrle od okna. "Mylady!"

Bylo to poprvé, co pojmenoval Athalii "mylady," když byli sami.

"Co jest?"

"Myslím, že teď není již třeba hráti dále tu komedii, neboť jsme v Americe a nemáme se čeho báti."

"Jakou komedii?'

"Nu, že mne stále vydáváte za svého sluhu!"

"Já vám nerozumím! Co pak jste jiného?"

Richard byl otázkou tou téměř ohromen.

"Co jsem? — Vašim sluhou zajisté nikoliv!"

"Máte pravdu, vy můžete mi dáti výpověď a odejíti kdykoliv a kamkoliv chcete. Ale průvodní list mám jen já a v tom jste zapsán jako můj sluha; o nějakém jiném zaměstnání aneb postavení vašem není tam ani slova, já vám tudíž nemohu dáti jiné vysvědčení."

Richard nebyl ani slova mocen a žasna hleděl na Athalii. Co to znamená?

"Já ostatně nepochopují," pokračovala Athalie chladně, "co se vám na to postavení nelíbí. Vy máte u mně zvláště hezký pokojík, livrej pro zimu a na leto, dostáváte snídaní, oběd a večeři, můžete si vyjíti, kdykoli chcete, dám vám také slušnou mzdu a vaše celá služba záležeti bude v tom, abyste udržoval byt můj v pořádku a prostíral na stůl."

Richard nevěděl dosud, zdali bdí či sní!

"Věřte mi, že lepší postavení sotva někde naleznete. V Americe kdo chce žíti, musí pracovati a vy ani nevíte, co to slovo "práce" znamená. A co chcete s tou svou zlámanou nohu začíti? Vy nemůžete zde býti ničím leč sluhou! Buď u mně aneb u někoho jiného!"

Teď toho měl Richard dosti.

"Což jste se zbláznila?" osopil se na ní.

"Nikoliv, já se nezbláznila,pane, a rozumím vám zcela dobře. Vy nemůžete zapomenouti, že jste byl kdysi lordem Tinplem. Ah, mužové jsou v ohledu tom velice citliví. Já si však myslím, že jest to konečně zcela lhostejno, řekne-li vám někdo "lorde Tinple" nebo pouze "Jemmy."

Richard se zarazil. Jakási vzpomínka jako blesk projela mu hlavou.

" A konečně, kdybyste to nemohl zapomenouti, čeho byste tím získal? Chcete se vrátiti zpět do Anglie? Tím byste pouze docílil, by se vám svět vysmál a že by vás pro dluhy zavřeli do vězení."

Richard rychle sáhl si na prsa. Upokojil se však, když tobolka tam nahmatal.

"Ctěná slečno," pravil, pokrčiv rameny, "mně se zdá, že jste svůj krásný rozum zapomněla tam za mořem. Jinak byste přece věděla, že mám ještě dosti peněz. Vy sama jste mi ty směnky odevzdala a ty mám já tuhle."

"Toť ovšem pravda," odvětila Athalie bez rozpaků. "já mám však přece o věci té maličkou pochybnosť. Nevím totiž s úplnou jistotou, nejsou-li tyto směnky zhotoveny v téže továrně, ze které objednal jste k našemu sňatku v Black-Hillu oddávací matriku."

"Co pravíte?"

"Pravím, že loupežnické ballady Robinovy měly před oltářem stejnou platnosť, jakou mají vaše směnky před soudem."

"Co jste učinila s mými penězy?" zvolal Richard vztekle.

"Vaše peníze," odvětila Athalie s opovržením, "odevzdala jsem "útulně pro nešťastné ženy." Tuhle máte potvrzení; ony směnky však, jež máte u sebe, mají pouze ten účel, abyste, kdekoli je ukážete, byl zatčen a odsouzen jako padělatel směnek."

Richard vrhl se zuřivě na Athalii.

Tato však vztáhla proti němu ruku svou a lord Richard stanul před jejím ukazováčkem jako přimrazen.

Teď dal se do pláče.

Zakryv obličej svůj rukama, zahořekoval:

"Co jste to ze mne učinila?"

"Totéž, co učinil vy jste ze mne! Vy jste učinil ze mne svou otrokyni a já učinila zvás — svého sluha!"

A po slovech těch uchopila toho muže s takovou silou za ruku, že Richardovi se zdálo, jako by měl ruku v nějakém šroubu sevřenou.

Zblednuv a ucouvl před tím ďábelským a přece tak krásným zjevem. Obličej Athaliin jen hořel, oči její metaly blesky, skrze pootevřené rty zříti bylo bělostné, pevně sevřené zuby; kadeře splývaly jako černá had'ata kolem jejího pomstu věštícího obličeje. Athalie podobala se ďáblu, jenž přišel, aby ztracenou duši odvlekl do pekel.

"Hrozná ženo!" vypravil ze sebe Richard, opíraje se o lenošku. "Ve mně vzniká děsné podezření! Vy jste to byla, kteráž veškerý můj majetek vydala ohni na pospas!"

Athalie, vztýčila hlavu — a podívala se hrdě na Richarda; pohled ten podobal se skoro úsměvu. Po chvíli odvětila: 'Já! Ano, já!'

KONEC.

Našim čtěnářům!

Příštím týdnem počne vycházeti nový román pod názvem "Na útěku, jenž jak jsme jistí, získá si vřelého místa u všech našich čtenářů. Jest to vypravování ze života sibiřských vypovězenců aneb příhody třech uprchlíků na Sibíři. Doba tohoto románu potrvá asi tři měsíce, proto jest naše přání aby každý náš odběratel odporučil list náš tomu o kom přesvědčen jest že tento není odběratelem. Prosíme o pokus získání nám alespoň jediného odběratele.

Vydavatelstvo.

KDO JSEM?

Jsem mocnější, než spojené armády celého světa.

Jsem vražednějším než střely a rozvrátil jsem více domovů než největší obléhací děla.

Obyvatelstvo Spojených Států okrádám každoročně o více než o $300,000,000.

Nikoho nešetřím; nikoho nelituji; oběti své vyhledávám sobě jak mezi bohači tak i chud'asy; mez mocnými i ubožáky; vdovy i sirotky dobře mne znají.

Rozjímám se v takové rozměry, že vrhám stín svůj na každé pole práce, od otáčení prostým brusem až po řízení jedoucího vlaku.

Každoročně houfně, po tisících a tisících, vraždím dělníky v každém povolání.

Skrývám se a číhám v místech neviditelných a většinu práce své vykonávám mlčky. Jste varován přede mnou, ale výstrah těch nedbáte.

Jsem neúprosným a nesmiřitelným; jsem všude přítomným; shledáte se se mnou v domově, na ulici, v továrně, na železniční křižovatce i na moři.

Přináším choroby, ponížení a smrt a přec tak málo lidí snaží se vyhnouti se mi.

Ničím, drtím nebo mrzačím, nic nedávám, ale vše beru.

Jsem nejkrutějším nepřítelem vaším.

Jsem a zovu se nedbalost!

Vzrůst nehtů na rukou.

Vzrůst nehtů na rukou jest v zimě rychlejší než v létě a v mládí pozvolnější než v stáří. Již sebe nepatrnější onemocnění zarazí vzrůst nehtů ba rostou i u jednoho a téhož člověka různě: tak rostou nehty pravé ruky nepoměrně rychleji než na malíčku, na němž roste nehet nejpomaleji. Proto asi různí šviháci ošetřují velmi pečlivě nehet malíčku, poněvadž jest dlouhý nehet na tomto prstě vzácností. Celkem narostou nehty v průměru za rok na půl palce.

— Je pravda, že ženám častěji než mužům se nedostává možnosti vydati ze sebe vše, co by bylo v jejich silách.

— Vydávat ze sebe — rozdávat dary — v tom jest plnost života.

Brzy se zbavil nastuzení. Všichni chválí Chamberlain's Cough Remedy, když toho léku použili. Pí. Geo. Lewisova z Pittsfieldu, N. Y., má toto k poznamenání: "Minulé zimy můj malý chlapec, pětiletý, byl nemocen nastuzením po tři týdny. Léčil jsem jej a užil jsem různých léků, ale nic mu nepomáhalo, až jsem počal užívat Chamberlain's Cough Remedy. Pak se počal lepšit rychle a v několika dnech se zbavil nastuzení.

Prodej a koupi pozemků, městských lotů a majetků. Půjčky na farmy a pojistky obstarávají správně a rychle Mundil a Faltys v Clarkson, Neb.

Adolph Schlosser,
ZLATNIK a HODINÁŘ
v Dodge, Nebr
Hodinky spravuje levně a dobře.
Všechno zboží jest zaručeno.

Velká jitney nabídka.—Toto a 5 centů. Nepřehlédněte to. Vystřihněte tuto oznámku, přiložte k ní 5 centů a zašlete to firmě Foley & Co., Chicago, Ill. Pište vaše jmeno a adresu zřetelně. Obdržíte zdarma jeden balíček s Foley's Honey and Tar Compound, Foleyho ledvinových pilulek a jeden balíček Foleyho Cathartic tabletek. E. H. Koza.

Donahue-Randall Co.
prozíraví obchodníci s
živým dobytkem
Union Stock Yards Omaha, Nebr.

Zkušení, prozíraví a neúnavní prodávači a pomocníci v každém oddělení, kteří od časné až do pozdní denní hodiny snaží se všemožně aby poskytli našim příznivcům nejlepších výsledků.

Naše dobytčí jakož i prasečí ohrady nalézají se poblíže váh. Pište aneb telefonujte kdykdykoliv možno nám být k vaším službám.

Vaše pečení bude lehkým když budete používati "PURITAN MOUKU"

Puritan mouka jest vyráběná Wells-Abbott-Neiman Co. ve Schuyler. V Clarkson na prodej u A. V. Hejtmánka.

Telefon v úřadovně: Douglas 2341 Telefon v obydlí: Douglas 4425

JOS. L. PADRNOS
ADVOKÁT — PRÁVNÍ ZÁSTUPCE

Obraťte se na něj ve všech záležitostech soudních.

Úřadovna: 1408 Williams ul. Obydlí: 1401 jižní 16. ulice.
OMAHA NEBRASKA.

Úřadní hodiny:
Od 9. do 12. dopoledne a od 2. do 5. odpoledne. Večer a v neděli dle úmluvy.